

MSB 329

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

De brieven “recht snijden”

door Andrew Brown

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar, heeft serieuze bijbelstudenten aangeraden om regelmatig E.W. Bullingers *Companion Bible* te raadplegen. Bullinger was een groot voorstander van de scheidslijn der bedelingen in Handelingen 28:28, maar pas enkele jaren voor zijn dood maakte hij onderscheid tussen de brieven van Paulus die tijdens en na Handelingen zijn geschreven. Op dezelfde manier zag Sir Robert Anderson, auteur van *The Silence of God*, het voortdurende Israëlitische karakter in de hele boek Handelingen, maar slaagde hij er niet in onderscheid te maken tussen de brieven. Veel aanhangers van de bedelingenleer blijven deze fout maken, maar dat hoeft niet zo te zijn. We kunnen voortbouwen op het werk van studenten als Bullinger en Anderson en grote vooruitgang boeken in ons begrip van de Bijbel.

De Bijbel noemt de gelovigen uit de tijd van de Handelingen een ‘sekte’ binnen het jodendom (Hand.28:22), en niet een nieuwe godsdienst van de heidenen (Gr.: *ETHNOS* moet vertaald worden met ‘volken’). De apostel Paulus getuigde voor Agrippa: **“Als een getuige, die hulp van God heeft ontvangen tot op deze dag, sta ik dus hier voor klein en groot, zonder iets anders te zeggen dan wat de profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden zou”** (Hand.26:22).¹ Tot op dat moment sprak de geïnspireerde apostel alleen wat het Oude Testament had voorspeld. Pas later predikte Paulus over

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

de bedeling der genade, het geheimenis **“dat ten tijde van vroegere geslachten niet bekend is geworden aan de kinderen der mensen, zoals het nu door de Geest geopenbaard is aan de heiligen, zijn apostelen en profeten”** (Ef.3:5). Hiermee onthulde Paulus een geheim dat voor Mozes en de profeten verborgen was gebleven, maar laten we hier even bij stilstaan: dit gebeurde pas **NA** Handelingen 28:28. Door de grens te onderkennen die in Handelingen 28:28 wordt getrokken, kunnen deze en vele andere gedeelten op de juiste wijze met elkaar in overeenstemming worden gebracht. Wanneer feiten zoals deze uit de Schrift worden overwogen, en niet terzijde worden geschoven, blijkt dat de meeste aanhangers van de leer der bedelingen een fout maken – zoals onwetendheid over wat de bedeling der genade werkelijk is: redding door genade en de redding van de heidenen zijn niet wat deze uitstroom van Gods werk kenmerkt. Paulus schreef zes brieven tijdens de periode van Handelingen. Wanneer en waar Paulus was toen hij ze schreef, kan min of meer eenvoudig worden achterhaald aan de hand van de details in Handelingen en de brieven. Paulus schreef de brieven aan de Thessalonicenzen vanuit Corinthe in Handelingen 18:5-8 en 18:11 respectievelijk. Paulus schreef I Corinthiërs vanuit Efeze in Handelingen 19:10 en volgde dit op met II Corinthiërs in Handelingen 20:1-2. Paulus schreef Romeinen rond Handelingen 20:3. De enige discussie betreft de brief aan de Galaten, met een vroege en een late visie; hoogstwaarschijnlijk schreef Paulus deze brief aan de gelovigen van zijn eerste apostolische reis in Handelingen 14:28. Hoe dan ook, het interne bewijs verbindt al deze brieven met Handelingen, waarbij het interne bewijs het karakter van de Handelingentijd is: overvloedige wonderen terwijl de apostelen het evangelie verkondigden aan alle Israëlieten, zowel dichtbij als ver weg (ongeacht hun levensstijl).

Israël stond centraal. **“Wat is dan het voorrecht van de Jood, of wat is het nut van de besnijdenis? Velerlei in elk opzicht. In de eerste plaats *toch* dit, dat hun de woorden Gods zijn toevertrouwd”** (Rom.3:1-2). De Joden hadden (en hebben nog steeds, werkwoorden in de aoristus) in alle opzichten het voordeel toen Romeinen werd geschreven. Het bezit van Gods Woord was het belangrijkste voordeel. Romeinen, de laatste brief die in de periode van Handelingen werd geschreven, wijkt niet af van een Israëlitisch karakter.

In de Handelingen staat vermeld dat Paulus' bijeenkomst in Rome vooral gericht was op de Joden aldaar. De brief aan de Romeinen diende als voorbereiding op de boodschap van verlossing en bevat verduidelijkingen uit de tijd van de Handelingen voor de Israëlieten: **“Indien gij u dan Jood laat noemen, steunt op de wet”** (Rom. 2:17). Niet-Israëlieten vallen hier niet onder. Deze Romeinen waren 'Joden' die de wet die God aan Mozes had gegeven hoog in het vaandel hadden staan. Paulus richt zich tot hen: **“ik spreek immers tot wie de wet kennen [Gr: *GINŌSKŌ*]”** (Rom.7:1). *GINŌSKŌ* geeft aan dat het publiek de wet uit ervaring kent. Niet-Israëlitische heidenen hebben geen ervaring met de Wet van Israël. Romeinen 4:1 onderzoeken, zou de discussie moeten beëindigen: **“Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze voorvader naar het vlees, verkregen heeft?”** (Rom.4:1). Abraham was de voorvader van het volk Israël. Exegese moet vaststellen dat de Romeinen Abrahams nakomelingen *“naar het vlees”* waren! Uitspraken als **“onze vader Abraham”** (Rom.4:12) en **“onze vader Isaak”** (Rom.9:10) mogen door de waarheidszoeker niet worden afgezwakt of terzijde geschoven.

In Romeinen 11 werden niet-Israëlitische heidenen in de olijfbom van Israël geënt, maar zij waren ondergeschikt aan Israël, wat het voordeel van Israël aantoonde. De heidenen hadden **“aan de saprijke wortel van de olijf deel gekregen”** (Rom.11:17), **“niet gij draagt de wortel, maar de wortel ú”** (Rom.11:18). Geënt worden in Israël bracht vele zegeningen met zich mee, maar dit was een tijdelijke situatie. De heidenen waren ondergeschikt aan en werden ondersteund door Israël, in tegenstelling tot wat in Efeziërs 3:6 staat, waar de gelijkheid van de heidenen met Israël verkondigt: **“dat de heidenen mede-erfgenamen zijn, medeleden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie”** Deze twee gedeelten zijn tegenstrijdig zonder Handelingen 28. Dit is het enige onderbouwde antwoord. Romeinen 9:4-5 onthult dat één van de vele aspecten van het voordeel van Israël de beloften waren. Dit zou niet waar kunnen zijn als de beloften al eerder aan de heidenen (zoals die in Efeziërs 3) waren gegeven. Het is noodzakelijk om de brieven van Paulus recht te snijden.

Paulus' werk in Corinthe bestond erin **“elke sabbat besprekingen in de synagoge (te houden) en ... Joden en Grieken (trachten) te overtuigen”** (Hand.18:4). Veel Israëlieten hadden het jodendom de rug toegekeerd en de Griekse manier van leven aangenomen; zij werden Grieken genoemd. De enige reden waarom Paulus het evangelie verkondigde aan niet-Israëlitische heidenen in Corinthe of elders, was om **“zo mogelijk de naijver van mijn vlees (en bloed)... op (te) wekken, en enigen uit hen (te) behouden”** (Rom.11:14). Daarom waren er maar heel weinig niet-Israëlitische gelovigen – slechts een paar “takken” in vergelijking met de hele boom. De Corinthiërs waren Israëlieten. Zij verdeelden zich ten onrechte in facties die andere Israëlieten volgden, waaronder Petrus, Apollos en Paulus (I Cor.1:12). **“Want ik stel er prijs op, broeders, dat gij weet, dat onze vaders allen onder de wolk waren, allen door de zee heengingen, allen zich in Mozes lieten dopen”** (I Cor.10:1). De vaders van de Corinthiërs waren Israëlieten die door de farao tot slavernij waren gedwongen en deel uitmaakten van de uittocht! Zij namen deel aan een aangepaste versie van het Pascha: **“Want ook ons paaslam is geslacht: Christus. Laten wij derhalve feest vieren, niet met oud zuurdeeg”** (I Cor.5:7). Deze Israëlieten namen deel aan Gods feest dat aan het volk Israël was gegeven; voor heidenen waren er strikte regels aan verbonden (Ex.12:43-49).

Hetzelfde geldt voor de brief aan de Galaten. Het vers: **“Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder”** (Gal.4:26) zou nooit tot een niet-Israëliet zijn gericht. Hun afkomst staat duidelijk in de brief vermeld: **“Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn”** (Gal.3:7). Om een zoon² (vertegenwoordiger) van Abraham te zijn, moet een Israëliet geloof hebben, maar eerst moet hij een Israëliet zijn. Jezus gaf precies dit argument aan Israëlieten die “de werken van Abraham” moesten doen (Joh.8:39). **“En gij, broeders, zijt, evenals Isaak, kinderen der belofte”** (Gal.4:28). Deze uitspraak had een enorme impact op die verspreide Israëlieten die zich afgesneden voelden van de beloften van God vanwege hun onvermogen om de wet na te leven, die alleen in het land Israël kon worden nageleefd. **“Dagen, maanden, vaste tijden en jaren neemt gij waar”** (Gal.4:10) onthult dat zij nog steeds de feestdagen van Israël in acht namen. De focus van deze brief op besnijdenis en het naleven van de wet onthult de Israëlitische achtergrond ervan.

In Thessaloniki volgde Paulus zijn *gewoonte* om de synagoge binnen te gaan en de Joden en Grieken (Israëlieten) drie sabbatten lang te onderwijzen, voordat hij door de afwijzende Joden werd verjaagd (Hand.17:2-3). Het interne bewijs van de brief is neutraal met betrekking tot hun afkomst, maar het boek Handelingen getuigt dat zij Israëlieten waren. Er is geen bewijs dat Paulus zijn boodschap daar aan heidenen heeft verkondigd. (Er zijn ook overtuigende aanwijzingen dat de brief aan de Hebreëen aan deze Thessalonicenzen is geschreven **VOORDAT** Paulus zijn twee brieven schreef. Dit komt wellicht in een volgend artikel aan bod. De brief aan de Hebreëen richt zich duidelijk tot een Israëlitisch publiek.)

Al deze brieven vertonen de kenmerken van de opdracht uit de Handelingentijd (Marc.16:15-20). Deze opdracht gold voor elke Israëliet die de boodschap van verlossing hoorde van een door God aangestelde apostel. Dit werd verwezenlijkt doordat God krachtig werkte met tekenen en wonderen (talen spreken, genezingen, uitdrijvingen van boze geesten, enz.), en door Gods bescherming tegen gif, slangen en dergelijke. **“Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken”** (Marc.16:17). Het verslag bevestigt: **“Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden”** (Marc.16:20). Marcus documenteert deze woorden in de verleden tijd, aangezien de opdracht volbracht was. **“Wat Hij gesproken heeft, zal de Here doen op de aarde, volledig en snel”** (Rom.9:28). God bereikte in ongeveer 33 jaar tijd meer dan 8 miljoen Joden die verspreid waren over het buitenland, vele verschillende dialecten spraken en te maken hadden met diverse satanische aanvallen.

Paulus verkondigde: **“door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes. Zo heb ik, van Jeruzalem uit rondreizende tot Illyrië toe, de prediking van het Evangelie van Christus volbracht”**

² De Griekse tekst heeft hier *HUIOS*, zoon.

(Rom.15:19). De kracht van de Geest was overal bij Paulus aanwezig. **“God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus”** (Hand.19:11). Wonderen waren aan de orde van de dag. De apostelen leken in niets op de zendelingen van vandaag. **“Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht”** (I Cor.2:4). De Geest toonde wonderbaarlijke kracht, **“opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God”** (I Cor.2:5). Achter deze woorden stond zichtbare kracht. De Thessalonicenzen ervoeren hetzelfde. **“Onze evangelieprediking (is) niet slechts in woorden tot u gekomen is, maar ook in kracht”** (I Thess.1:5). Er was geen twijfel mogelijk. **“Toen gij het gepredikte woord Gods van ons hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God, dat ook werkzaam is in u, die gelooft”** (I Thess.2:13).

Tekenen volgden de apostelen en de gelovigen: **“terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de heilige Geest toe te delen naar zijn wil”** (Hebr.2:4). De Heer schonk de gelovigen vele gaven. Paulus verlangde ernaar **“u [de Romeinen] te zien om u enige geestelijke gave mede te delen tot uw versterking”** (Rom.1:11). De gaven en de kracht van de Geest werden geschonken **“door de handoplegging der apostelen”** (Hand.8:18). Er waren geen geheime gelovigen. Omdat er tekenen volgden op het geloof, werden de gelovigen tot een openbaar **“schouwspel gemaakt”** (Hebr.10:33).

“Het getuigenis aangaande Christus is onder u bevestigd, zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt” (I Cor.1:6-7). Dit herinnert de lezer aan de opdracht van Marcus. In de brief aan de Corinthiërs valt het gebruik (en misbruik) van de gaven overal duidelijk op. **“Jaagt de liefde na en streeft naar de gaven des Geestes, doch vooral naar het profeteren”** (I Cor.14:1). Het hele hoofdstuk heeft betrekking op wonderbaarlijke tongen en profetie die onder hen aanwezig waren. De Galaten ontvingen een wonderbaarlijk visioen van de gekruisigde Christus, aan **“wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is?”** (Gal.3:1). Paulus maakt zijn punt duidelijk: er waren wonderen onder hen omdat zij met geloof hoorden (Gal.3:2-4). Alles was volkomen in overeenstemming met de opdracht van Marcus: **“De tekenen van een apostel zijn bij u verricht met alle volharding, door tekenen, wonderen en krachten”** (II Cor.12:12).

Door te erkennen dat de vroege brieven van Paulus hun oorsprong hebben in de tijd van de Handelingen en het Israëlitische karakter ervan te aanvaarden, zullen veel passages met meer diepgang en betekenis gaan schitteren. Het inzicht zal enorm toenemen door talrijke studies, onder meer over de gemeente, het lichaam van Christus, heidenen, Grieken, *APOSTELLŌ*, enzovoort. De lijst lijkt misschien eindeloos, maar **“Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst”** (Hebr.12:25). Volg het voorbeeld van E.W. Bullinger, die na een soortgelijke misvatting verlichting kreeg en zei: “Dat maakt de helft van de boeken die ik heb geschreven ongeldig. Maar wij willen de Waarheid, en de Waarheid ligt in wat u hebt gezegd.” Door de aanwijzingen te erkennen die deze grote Bijbelgeleerden ons hebben gegeven, kunnen we op hun schouders staan, ze bestuderen en vooruitgang boeken in de waarheid.

Gepubliceerd in september 2018